

הברכה שנשכחה?

Category: חגים, פסח

אליהו הנביא במלחמתו בבעל מבקש שתד אש מהשמיים ושעם ישראל יאמין שהאש באה מה' ולא מכוחו. בליל הסדר אנו פותחים את הדלת לאליהו הנביא, וזה הזמן לאמץ את תפילתו כי ההצלחה באה מה', ולא לשכוח גם להודות על כך

במהלך כינוס השלוחים העולמי בשנת 1991 הביא הצ'פלין הצבאי, הרב יעקב גולדשטיין עמית מצבא ארה"ב לחלוקת הדולרים אצל הרבי כדי לקבל ברכה. אותו צ'פלין ניגש והציג את עצמו לרבי: "שמי אלי סיידמאן ואני צ'פלין בצבא ארה"ב ומבקש ברכה".

הרבי מיד אמר לו: "אני קיבלתי פעם מכתב ממך".

הצ'פלין: "לא, עכשיו נתתי מכתב למזכיר".

הרבי: "לא עכשיו, אלא לפני כמה שנים".

לפתע הוא נזכר ואמר: "כן, לפני כמה שנים כשגרתי באריזונה אכן כתבתי לרבי מכתב". הרבי מיד המשיך ונתן לו ברכה שיצליח להשפיע על החיילים היהודיים שתחת השפעתו ובזה נגמרה הפגישה.

הווידיאו התפרסם בזמנו, אבל חסידים רגילים בכך שהרבי זוכר את האנשים שכתבו לו, למרות שהם עצמם שכחו כבר שהם כתבו לרבי.

לפני כמה שנים אותו צ'פלין ביקר באלסקה והתארח בבית חב"ד אצל אחי, הרב יוסף יצחק גרינברג שי'. ואז הצ'פלין סיפר לו את הסיפור שמאחורי הסיפור.

בשנת 1986 אלי סיידמאן גר בטוסון אריזונה, שם נוצר קשר טוב בינו לבין השליח המקומי, הרב יוסי שמטוב. אלי סיפר לו שהוא נשוי כבר חמש או שש שנים ועדיין אין להם ילדים. הם ניסו את כל מה שהיה לרפואה אז להציע, ועדיין הישועה לא באה.

הרב שמטוב הציע לו שיכתוב מכתב לרבי, אבל אלי אמר לו: "אני לא חבדני"ק, מה פתאום שאני יכתוב מכתב". השליח ענה לו: "תשמע, לרבי אכפת מכל יהודי. מאחר וכבר ניסית את כל הטיפולים הרפואיים למה שלא תנסה טיפול רוחני".

אלי השתכנע, והוא ישב וכתב מכתב לרבי שבו הוא פירט את מצבו, ביקש ברכה לילדים ושלח את המכתב. הוא מעולם לא קיבל תשובה על המכתב והעניין נשכח ממנו לגמרי. שנה וחצי לאחר מכן נולד לו בן למזל-טוב ובשנת 1990 נולדה לו בת.

שנה וחצי לאחר מכן צ'פלין גולדשטיין הציע לו לבקר אצל הרבי ולקבל ברכה. הוא הסכים בשמחה אבל כל סיפור המכתב נשכח ממנו לגמרי. ואז כשהוא עמד מול הרבי ואמר את שמו היה זה הרבי שהזכיר לו מיד "אתה כתבת לי פעם". הוא מיד נזכר שהוא אכן כתב לרבי שש שנים קודם, אבל הוא היה נתון בכזה שוק שהוא לא הצליח לומר כלום.

כשהוא יצא החוצה הוא פגש את הרב שמטוב וסיפר לו את הסיפור שקרה עם הרבי. שמטוב אמר לו: "בזמנו אמרתי לך שאפילו אם לא תקבל תשובה בכתב הברכה תגיע. הילדים שנולדו לך זוהי התשובה הכי טובה".

אליהו מנצח את הבעל

בליל הסדר יש לעם ישראל אורח קבוע: אליהו הנביא. אנו מזמינים אותו לסדר, מכינים לו "כוס של אליהו" ופותחים לו את הדלת.

כל מי שביקר פעם בארץ ישראל והייתה לו הזדמנות להיות בחיפה בהר הכרמל כנראה ראה שם את "מערת אליהו הנביא". מה פתאום יש לאליהו מערה בכרמל?

מסופר בספר מלכים א' שלפני קרוב לשלשת אלפים שנה שלטה שם ממלכת עשרת השבטים והיא תמכה בעבודה זרה של הבעל. הסתובבו אז נביאי שקר לרוב, כולם ניבאו בשם הבעל ואמרו לכל אחד מה שהוא רוצה לשמוע. בכל ממלכת אפרים היה נביא אמת אחד ויחיד וזה היה אליהו הנביא.

אליהו רצה בכל מאודו למגר את פולחן הבעל מעם ישראל. לשם כך הוא יזם עימות ציבורי שלו עם נביאי הבעל, והוא הזמין את תושבי ממלכת אפרים להיות השופטים בעימות.

אליהו בנה מזבח והציע להקריב עליו קרבן. מי שיצליח להוריד אש מהשמים שתשרוף את הקרבן, זאת תהיה ההוכחה שהוא מדבר בשם ה', וכך אכן הוסכם. כל העם התאסף להר הכרמל ולנביאי הבעל ניתנה הזכות להיות ראשונים לנסות להוריד אש מן השמים. בהתחלה הם ניסו לשכנע את ה'בעל' בטובות שיוריד להם אש מהשמיים, אבל "אין קול ואין עונה"¹

כשהגיעו הצהרים, אליהו התל בהם ואמר להם שעליהם לקרוא לבעל בקול גדול כדי להסב את תשומת לבו "אולי ישן הוא". הם קיבלו את דבריו ברצינות וקראו בקול גדול, וכדי להגביר את ההשפעה הם שרטו שריטות בגופם כמנהג עובדי הבעל, ובכל זאת "אין קול ואין עונה ואין קשב".

אז הגיע תורו של אליהו לנסות להוריד אש מהשמיים. הוא לקח שתים עשרה אבנים כמספר שבטי ישראל ומהם בנה מזבח עליו הקריב קרבן, ואז הורה לשפוך על המזבח הרבה מים.

"ויגש אליהו הנביא ויאמר ה' אלוקי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלקים בישראל ואני עבדך". הוא פנה לקב"ה ואמר: "ענני ה' ענני וידעו העם הזה כי אתה ה' אלקים", ואכן ה'

נענה לו והוריד אש מן השמים ששרפה את הפר ואת עצי המזבח והאדמה מסביב.

כשעם ישראל ראה את הנס הגדול הם הכריזו את ההכרזה שאנו מכריזים שבעה פעמים ביום כיפור בסיום תפילת נעילה, רגע לפני תקיעת שופר: "ה' הוא האלקים" (מלכים א, ז). זהו אחד הסיפורים המכוננים של התנ"ך שכולם מכירים.

הגמרא במסכת ברכות מתייחסת לכך שאליהו התבטא "ענני ה' ענני". לכאורה, מדוע הוא אמר זאת פעמיים? היה מספיק לומר "ענני" פעם אחת ותו לא.

אומרת הגמרא: "אמר רבי אבהו למה אמר אליהו ענני ב' פעמים, מלמד שאמר אליהו לפני הקב"ה רבש"ע ענני שתרו אש מן השמים? וענני שתסיח דעתם כדי שלא יאמרו מעשה כשפים הם" (ברכות ט, ב).

לא לשכוח לתת קרדיט

אליהו ביקש שני דברים. ראשית, שאכן ה' ישלח אש מהשמים כדי להוכיח שהוא מדבר בשם הקב"ה. אבל הוא הוסיף עוד בקשה, שבני ישראל לא יטענו שאליהו עשה זאת בכשפיו, וזה לא בא מכוחו של הקב"ה.

מובא בספרים הקדושים בשם הצדיקים שזוהי תפילה שכל אדם צריך להתפלל אותה. כולנו מבקשים ברכות מהקב"ה. אנו מתפללים לבריאות, להצלחה בעסקים וכו', אבל מה שקורה לפעמים שכשזה מצליח אנחנו משום מה שוכחים מהר מאוד שזה הקב"ה שפעל כל זאת, ואנו לוקחים לעצמנו את הקרדיט על ההצלחה. הרופא עזר לי, ואיש עסקים אחר הוא זה שנתן לי עוד הזדמנות וכו'.

לכן אדם צריך להתפלל תפילה כפולה: א. ענני שאכן תפילתי תתמלא "שתרו אש מן השמים", ב. "ענני שלא יאמרו מעשה כשפים הם". מי הם ה"לא יאמרו"? זהו היצר הרע האישי שלו, שמיד מנסה לשכנע את האדם שההצלחה היא שלו. זהו מסר עצום שאפשר לקחת לסדר מאליהו הנביא: "ענני ה' ענני".